Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب نوم : انتخاب(دغزلونو غورچاڼ)

راټولوونکی: عبدالرحمن حبيبي

خپروونکې اداره: الحبيبي خپرنيون(PDF)

ادرس: ټلگرام(الحبيبي خپرنيون)

رابطه: واټساپ(0093786267103)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ته ښایسته یې ته ګلاب یې
ته مې زړه یې ته جناب یې
ښایستونه درنه ځار شه
څو ارلسم د شپې مهتاب یې
ستا په نور نړۍ روښانه
ته ځلاند لکه افتاب یې
ښایستونه درکې پټ دي
د ښایسته حورې نقاب یې
زه د حُسن به دې څه لیکم
ته هر ځای کتاب، کتاب یې
نن خو بل رقم زنګیږې!
نن خو بل رقم خراب یې!
ته اوس دومره نه صبریږې؟
حبیبي دومره بې تاب یې

عبدالرحمن حبیبي
1402/3/13هفته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دستور دی د دنیا خلګ خندا کې خوښې مومي
ډېرې خلګ د نیمې شپې ژړا کې خوښې مومي
یو څوک د ګناهونو په آغوش کې وي خوشحاله
یو څوک د ژوند تلخي کې په تقوا کې خوښې مومي
د زړونو ترجمان د زړو درمان شي یو یو څوک خو
اکثره بیا د زړونو ماتېدا کې خوښې مومي
یو نیم د ملنګۍ لباس کې خوښ وي بې حسابه
یو نیم د ګناه ډول ته په نڅا کې خوښې مومي
بلها خلګ اوس خوښ دي بې شرمي او بې پتي کې
بلها خلګ په شرم، په حیاء کې خوښې مومي
ډېری د بې ننګي په رنځ اخته وي افتخار کړي
ډېرې خلګ د ننګ غیرت ښکلا کې خوښې مومي
د پټې بندګي غبړه کې ژوند ښه وي فتحانه
اکثره نن سبا بیا په ریاء کې خوښې مومي

فتحان حنفي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راشه پر زړه مې د سُرُور وزرې وغوړوه
پر تیاره ژوند مې د خپل نُور وزرې وغوړوه
دا بلال زړه مې د بېلتون پر ګرمو شګو پروت دی
یو ځل پرې ته د خپل حضور وزرې وغوړوه
د یعقوبي سترګو علاج مې یوسفي زلفې دي
پر ړندو سترګو د کافُور وزرې وغوړوه
په مات وجود کې مې دا ستا د جدايۍ څرېکې دي
جلوې د حسن پر رنځور وزرې وغوړوه
نظام تر څو به د فراق د دار پر سر ځړېږي
له خپل وصاله پر منصور وزرې وغوړوه

نظام کندهاری

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هم ډاکټر او هم عالَم ته ضرورت دی
د هیواد یو ښه خادم ته ضرورت دی

که غازي دی که ساتونکی د دفتر دی
د دې دواړو وه تعلیم ته ضرورت دی

چې مکتب او مدرسه کړې بیا ودانه
ښه استاذ او ښه معلِم ته ضرورت دی

چې د پوهي مرکزونه ښه سمبال کړي
دې لپاره مهتمِم ته ضرورت دی

راپاڅیږئ د غفلت وختونه نه دي
ماتولو د غلیم ته ضرورت دی

له فردو څخه مشهوده د هیواد مو
وَ ساتنی د حریم ته ضرورت دی

مشهود آشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس مې تپوس نکوې ولې؟ اخير شوي څه دي
زه دې هېر شوی؟ که یادونه مې اشنا زاړه دي

زما د مورچې زما د پیرې ملګرې وایوره نن
ها کړې ژمنې دې له ماسره په یاد کنهٔ؟ دي

زما د بېوزلې کورنۍ احوال لرې او کنه؟
چې حال یې ښه دی که دلوږې نه نهر ويده دي

غفلت ونکړې مسؤلیت کې دې ورتيا وښيه
د ډېــرو سترګې لارويه! نن وتــا لــره دي

خير که هېر کړی دې وم یاد مِ له دې ورسته ساته
داسې لیکلي مې اشنا د مزار پر لوحه دي

تا مې د وينو د هرڅاڅکې سره کړی خيانت
تا چې اسد حماسه!! صف کې درولي غله دي

اسد حماس

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ونیسم زړه پوري انځور دې رانه ورکه یاره!
چې ته! مې ویاد یږې ډېر تر ګل نازکه یاره!

د جدایي ماښام چې راشي لمر ترغرونو واوړې
نفس مې تنګ زړه مې درد یږی باور وکه یاره!

د زړه په باغ کې چې مستا دیاد سیلۍ راتاؤ شي
وران کړې ګلونه.چنارونه.بې درکه یاره!

د غم له درد سره دې زه اوس عادت شوی یمه
د غم له درد څخه دې.نلرم اوس کرکه یاره!

کله ناکله دې بیا غم راباندې دومره بوج شي
چې راته ځای نه راکوي پیراخه ځمکه یاره!

د بیلتانه سیلۍ چې تاؤ دې له اسد حماس شي
لبمه لمبه ایره ایره شې قربانکه یاره!

اسد حماس

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوږې خبرې د زړګرې کوې

یاره چې ته ما ته خبرې کوې

هره خبره دې زما درد کموې

مثالن ته هم جادوګرې کوې

نادرک توې او خفه هم ته یې

وس هم خبرې مرورې کوې

ژوند مُجلا نکړې وَ زړګکه

نو بیا به ته هم لړاوبرې کوې

خُبیبه درد دې انتها نه لرې

ته هم شکرې دردورې کوې

خُبیب ملنګ

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لږ خو صبر وکړه چې اوزګار شمه!
بیا به د دې درستې نړۍ یار شمه!
لا خو مې زخمونو ته پټۍ لګوم
صبر چې دردونو نه قرار شمه!
لا خو زه ګردونو کې لت پت یمه
ګل به شم چې یو ځلې سینګار شمه!
بیا مې د ښکلاوو تماشه کوه
دُر به شم، غاټول شمه، چنار شمه!
زړونه را نه بل چا خفه کړي دي
زه به د خفه زړونو سردار شمه!
دوی د پیشمني په شان لټان وه ټول
اوس به د اسې خوږ لکه افطار شمه!
حبیبي هر څوک چې ځي له ما تختي
وخت به وي د دوی به سخت پکار شمه!

عبدالرحمن حبیبي
1402/2/4دوشنبه
د کوچني اختر څلورمه ورځ

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په تنها ځان مې ټَټر درته وهلی
دیار درده دیار غمه نور دِ خوښه
ژوند مُتیرپه شوګیرو باندي کړو ګوره
اخ زمادخوبولو سترګو نمه نور دِخوښه
دزړه زخم خو مې هریو ډیرخوږیږي
جوړ زما درد ته ملهمه نور دِ خوښه
بیله تا راته قسم ده ډیره سخته
دَناکامه زندګي په مخه وړمِه نور دِخوښه
دبلتون اثر دي سخت یم دردولی
زړه له واکه وُوتمَه نور دِ خوښه
درا تلو وعدي دي وکړي خو رانغلي
ړنګ خُبیب درپسي مرمه نور دِ خوښه

خبیب ملنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځان کې ورک شم ستا له غمه پنا غواړم
فرېښتؤ غوندي بــيا تا ته ښکلا غواړم
زه د خپل تصوېر ښاېست ته په ژړا يم
د دنيا موده ښاېست ته مې ساه غواړم
څوک د خپلې اندېښنې په سر بدنام شو
چا وېل زه د خــوشحالی نه سزا غواړم
کمترې مې د خپل ژبې کم احساس کړ
نا معقول دی چې له زياتو حياء غواړم
نن د خـدای نه پټ انسان زړه کې ساتمه
چې د خپل ژوند په درون کې نڅا غواړم
نا خبر خدايه خبر مــې له حال نه شي
بيا په ذات کې دي عجيبه پارسا غواړم
دا په ګډؤ ودؤ سر چې دی ''ثمر'' دی
خدای مې يار کړلو له خدايــه دعا غواړم

عزيزالله ثمر ويصال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مینه په پښتو شوه الله نه کېږي
دغه دود دستور خو له ما نه کېږي
نه پالم پښتو که پري دوزخ ته ځم
زه که یم پښتو ته پیدا نه کېږي
نن که په پښتو کې غزل لیکمه
دا زما د ژبې منشا نه کېږي
ما نه که په غم کې خندا نه غواړئ
ما نه هم ښادئ کې نڅا نه کېږي
څوک په شاعری کې زلفؤ او خوړو
چا نه شاعری کې آدا نه کېږي
نه وایې ''ثمر'' بې آدبې ده خو
ژونده له ''ثمر'' هم پارسا نه کېږي

عزیزالله ثمر ویصال

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه سپین غر چې په ننتر ښکلې دی
داسې په تا باندې ګودر ښکلی دی
زه په پګړۍ کې ډیر ښاغلی ښکارم
د ستا حجاب لکه اختر ښکلی دی
یو څوک په دې کې حق حیران پاتې دی
دا تور ماښام او که سهر ښکلی دی
کلیسا ستا دنګو برجونو څخه
زما جومات زما ممبر ښکلی دی
کابل کندوز هلمند لوګر ښکلی دی
هم پېښور او ژوب خیبر ښکلی دی
زمونږه کلی زموږ ښار ښکلی دی
زموږ چنار زموږ مازیګر ښکلی دی
دا د ملا مشک عالم وطن دی
د ازره وال محسن لوګر ښکلی دی

محسن ازره وال

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شول مې د سترګو نه پناه شعرونه

الله دې وبخښي زما شعرونه

حق د ښایست به دې ادا نه کړی شي

که دنیا ولیکي، دنیا شعرونه

چېرته به بې لارې نشئ مه یې لولئ!

زما یاغي باغي ګمراه شعرونه

زه سوداګر د الفتونو یمه

په خلکو ویشمه وړیا شعرونه

نه نه د زړه خوړلو تاب نه لرم

عبیدي نه لولمه ستا شعرونه

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په دار هم زه، په قار هم ته
په کار هم ستا! بېزار هم ته
جنګ هم په ما، مړ کېږم زه
قوت هم ستا، بې کار هم ته
غم هم په ما، ژړېږې ته
معتاد هم زه، خومار هم ته
وژنې ما او خاندې هم ته
بې لارې ته! په لار هم ته
عابد شو تېر، په دې خبر
چې غماز هم ته، یار هم ته

ملا عابد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د اور کميس دی او په تن دی زما
پکې خوشحاله يم وطن دی زما
منګی مات شوی نه دی درز يې تللی
داغ لږ يدلی په لمن دی زما
بس دی همد و مره ضد همد و مره پښتو
کافرې راشه زنکدن دی زما
دا پاتې عمر د اسې نغوا ړمه
لکه دا خه رقم چې نن دی زما
کوڼ بهسودواله زه لږ سپين غږيږم
ځکه خو هر سړی دښمن دی زما

پرويز بهسودوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دخیال نړۍ ته مې اد که راځي
اوښکې بهو ته مې بیا ځکه راځي
زموږ په ژوند کې خنداګانې راتلل
هغه صحنه له نظر ور که راځي
ستاله باوره مې بس زړه ته هروخت
پښیمان تیاله حده کلکه راځي
تا پورې بیا زړه تړل لرې کیسه؟
ستاله نامې نه مې هم کرکه راځي
چې انتخاب کې یوڅوک خپله تها کې
دلته بس هغه جنۍ سپکه راځي
له زندګۍ نه ګیلمن یو سیلۍ؟
هره شــــیبه له درده ډکه راځي

زینب سیلۍ

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټول وجود مې زخم زخم ویني ویني
ستا غمونه محترم ساتلی نشم
ته تمام عمر ناراضه بې دلیله
زه تمام عمر ماتم ساتلی نشم
لکه څنګه چې دې خوله را بنده کړې
داسې غلی مې قلم ساتلی نشم
زیارتونه، جوماتونه شم ساتلی
خو یو زړه د بنیادم ساتلی نشم
تنهایۍ کې مې له سترګو څاڅي ویني
خو ستا مخکې پکې نم ساتلی نشم
بې وسي مې دومره ډېره ده ناصره
چې نامه دې په خوله هم ساتلی نشم

ناصر حلیمي

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تکیه راکړه خپله ځانه، یو څو ګامه راسره
شهپاتې کېږم له کاروانه، یو څو ګامه راسره شه
تصور د رنځ و غم مې، د ژوند لارې کړې خنډنې
بې درمانه یم درمانه، یو څو ګامه راسره شه
چې خبر دې کړم له کرب او مشقته د وګړیو
ته خو لږ هم تن آسانه، یو څو ګامه راسره شه
چې شو خلاص د وخت له جوره، ای زما د زړګي زوره
راسره وکه مېرانه، یو څو ګامه راسره شه
بل مشال د مینې راوړه، پاتې لارې اندېرې دي
وارخطا یم نِګاهبانه، یو څو ګامه راسره شه
بادشاهان د سلطنت مې، راج په زلفو کول غواړي
ای زما د زړه سلطانه، یو څو ګامه راسره شه
د مجنون او فرهاد مینې، راته ووې شمائلې
په وتو یو له داستانه، یو څو ګامه راسره شه

شمائله سلیمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د وینې فوارې ته نه رسیږي
شفق دغې منارې ته نه رسیږي

دا پندونه، دا وعظونه بې نوښته
د تکبیر یوې نارې ته نه رسیږي

د تاریخ په مخ د چا د غرور ځلي
د جنډو دې هدیرې ته نه رسیږي

د شهید ګلګون ګریوان د خدای حضور کې
جنتونه یې منظـــرې ته نه رسیږي

په دفتر دې که هم اور بل شي ناګاره!
د میوند یوې مســرې ته نه رسیږي

استاد فضل ولي ناګار

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځان مې پهٔ سل ژبو رټلی ستا پهٔ لور ولاړ یم
د زندګۍ پهٔ صف کې سخت د زړهٔ پهٔ زور ولاړ یم
پهٔ خپلو تلو دې خند وله زمانه را باندې
دنیا به خپل کار کوي، خپل ځانته پیغور ولاړم
لکه زرینه وړانګه را شه ورته ښکلی یې کړه
پهٔ زړهٔ د ژوند لکه د تور دېګي نسکور ولاړ یم
ورځې د ژوند شوې لکه واورې، زلزلې او توفان
زهٔ پدې منځ کې لکه بې مالکه کور ولاړ یم
موسمه! واوره ما لهٔ پامه د وخت وغورځوه
دود شوم، رژېږمه، د خپل غرور پهٔ اور ولاړ یم
ستا پهٔ وعده به انتظار تر پوزې را ولمه
یو ځای به دلته یمه، څو ځایه به نور ولاړ یم

شاعر؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په ګناه چې ورسیږم جنتو ته
عبادات ځله کومه دوزخو ته
په کُفري الفاظو مړې سندرې وایې
لیونی مې دی راوستی لیونو ته
د بې غمه خدای غمونه را په سر دي
نڅا کاندمه د درد سوي نغمو ته
په دینتا ژبه غږیږمه خالقه.
ستا خبرې مې راوړې دې کڼو ته
هسې نه خپله سایه مې تنها پریږدي
کله شاته کله ګورم قدمو ته
بیا حیران حیران ورګورمه اسمان ته
چې د درد احساس مې ورسي مغزو ته
شپه ډاریږي فلاح ستا له تنهایئ نه
د سهار اذان کومه تورو شپو ته

نظام الدین فلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې له تا هم په خندا یمه ګل مخیه.
د غم ساز ته په نڅا یمه ګل مخیه.
ځان مې هم له ځانه شړي زه حیران یم.
چې د ځان نه یم د چا یمه ګل مخیه.
ژوند برباد دی زه تبا یمه ګل مخیه.
ته بې یاره زه تنها یمه ګل مخیه.
زړه مې زړه ته درنیږدي زړه مې تنګ دی.
ژبه ګونګه ده ساه ساه یمه ګل مخیه.
مخ مې ستا له مخه بل مخ ته هیڅ نه اوړي.
زه مئین په تا رښتیا یمه ګل مخیه .
له مودو نه زه د درد خزان وهلی.
له مودونه په ژړا یمه ګل مخیه.
تراړې شونډې ډکې سترګې فلاح لاړم.
تا شړلی له درګا یمه ګل مخیه.

نظام الدین فلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راترغاړې شــــو ناکامه محبت
ډک له هـــر رنګه الزامه محبت

سپین مخونه هم بلا له کاره باسي
تور دی ستا رقم مابنامه محبت

شبګیرو مې د مخ رنګ رانه زبنلی
د زړه ویـــنه مې تمامه محبت

بنه نو څنګه یې د هرچا دخندا کړې
تانـــو څه کاوو بدنامه محبت

جارقربان شم له ګرانښته داد کې
کړم په دوه لاسه سلامه محبت

سیلۍ بې له غم او دردنه راته وایه
بنـــه نور څه وو نامرامه محبت

زینب سیلۍ

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما زړه باندې مین وو زما ځان ندی ملامت
دا چې درد مې په نصیب شو جانان ندی ملامت
دادنیا ده نفس خواحش دی او شیطان ورسره مل هم
خامخا به خطا کیږي انسان ندی ملامت
مینه زموږ څخه رسوا شوه مینه پټ وه مستوره
جهانیان شوله سپین سترګي جهان ندی ملامت
سر یې ښکته دی غریب دی جیب یې وزن دی کم کړی
ځکه هرڅوک پسې خاندي دا ځوان ندی ملامت
وَلوَر پورته شو وغروته ورختل وختونه نیسي
موږ په خپله ایمان پلورو ایمان ندی ملامت
چې د زړه له جوشه راشي او ښکي پورته شي لیمو ته
اې دلریشه خود لندیږي ګریوان ندی ملامت

دلریش وفادار

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هره خوا د بل ده پوهې سپین مصباح شي
نوی فکر نوی ژوند دِ افتتاح شي
هسې نه خلک عقدې ته رانه لاړ شي
په فشار نه په دعوت د ټول اصلاح شي
اوس دی وخت د وران وطن د جوړولو
لاس په کار د انجینر، ډاکتر، فلاح شي
دا اولس دی نور بیحده خسته شوی
څه وخت وَ دې تړل هر رنګه سلاح شي
څوک چې کار کړي انسجام او اتحاد ته!
د هغه د په نصیب همه صلاح شي
افغانان ټول د یوې کښتۍ سواره دي
عزیر! وایم تل طالب د یې ملاح شي

احسان الله عزیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګل اندامه ګل بدنه یوسف ذاته
د وجود خوشبو دې ځي د هر اياته
ستا د حسن تلاوت عجيبه خوږ وو
څه اوږده وو د تهجدو دوه رکعاته
بدنامۍ له به سبا څه بانه ګورو
نن ييخي په خود کې نه يم ملاقاته
چې زما د فکر قد راباندې ټيټ وړي
نور به خپل سيوري ته نه ګورمه شا ته
زه د شپې بلا ته ځان په ژړا مړ کړم
او سحر د خندا شين شمه رڼا ته
زندګي لکه بدنامه ډمه ناڅي
ځي زما په غيږ کې سمه شي راماته
د بدنام غزل شاعر درويش روښان وي
د ګل روخ نامه يې وخوده دنيا ته

درويش روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ترڅو دا د ژوندګۍ ستړې داستان وي
چلومه به غمونه پلنډي پلنډي
هغه پاته له ټولۍ د پتنګانو
لا به وړي پر ځان اورونه پلنډي پلنډي
ها د ژوند په مقصد پوه ويښ ضميرونه
په سينو کې يې دردونه پلنډي پلنډي
اخ د هري مدرسې زهير انګړ کې
ميرات سوي قلمونه پلنډي پلنډي
پام اميده چې ستړيا محسوسه نکړې
لا دي مخ ته خدمتونه پلنډي پلنډي

محمد نبي اميد

Habibi Media

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شکستونو اندازه لهٔ خودۍ نه لګوم
ما لېونی ګوره پهٔ زخم پټۍ نه لګوم
خدايزده لهٔ کومو پړاوو مې تيروي لېونتوب
پهٔ يوهٔ ځای باندې تر ډېره کيږدۍ نه لګوم
پهٔ ما کې خپله نه و نور، د بلېدلو ظرفيت
زهٔ چا و چا غوندې تهمت پهٔ سيلۍ نه لګوم
نن چې او ښلنې ستر ګې ورغلم، نو ويې ويل
د مرغلرو پهٔ ځای هار کې مرۍ نه لګوم
پروپاګند دې دلمرمخيو د راتلو خبرې
زهٔ لهٔ غربته د کالهٔ ډيوه ګۍ نه لګوم
د لېونتوب را باندې ختمه ده منم کړاوه
خو د حباب غوندې پهٔ سيند کې ماڼۍ نه لګوم

کړاو منګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې پوهېدې هم دومره لوی تاوان دې ولې کاوهٔ؟
ژوند خو دې خپل ؤ، نو د چا پهٔ شان دې ولې کاوهٔ؟

زما د زړهٔ لهٔ بُرجلونو دې ځان وغورځاوهٔ
زما پهٔ مینه دومره بد ګُمان دې ولې کاوهٔ؟

تا خو د عِشق ورانۍ لیدې، زموږ جذبې دې لیدې
د محبت د مرتبو بیان دې ولې کاوهٔ؟

کهٔ زړهٔ دې ښهٔ وای نو ورغوی به دې سوی نهٔ و
کهٔ مېَن نهٔ وای د رنجو دوکان دې ولې کاوهٔ؟

ما د وخت زنې نیوې، پښې نیوې چې پاتې شي لږ
ملا ګونګی شي د سهار اذان دې ولې کاوهٔ

د لور وېښتهٔ یې سمول زما پهٔ حال خفه وه
ویل یې څهٔ ورانه وه؟ زما ارمان دې ولې کاوهٔ؟

شهاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې و ځای د و دریدو هلته روان شوم
لکه خپلې اوښکې توی په خپل ګریوان شوم
ته زما د ذات په خاوره کې زرغون شوې
نرګسې ښایسته زه درته ګلدان شوم
ستا د خولې قسم شوم مات شومه رامات شوم
غزا وشوه نه د ځان نه د جهان شوم
د کم ظرفو د یارۍ ګټه همدا وه
راغلم بیرته په خپل ځان باندې تاوان شوم
ستا د غیږې په خوشبو مې دې قسم وي
د سپرلي په ښایستونو بدګمان شوم
صدقه د عشق له پاکې رسوایۍ شم
د خپل شعر غوندې په هر چا باندې ګران شوم
بې ارزښته زمونږ ساندې شوې اجله!
څه بې درده زمانه کې غزلخوان شوم

اجل احمدزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې و ځای د ودرېدو هلته روان شوم
لکه خپلې اوښکې توی، په خپل ګرېوان شوم
ته زما د زات په خاوره کې زرغون شوې
نرګسي ښایسته زه د رته ګلدان شوم
ستا د خولې قسم شوم مات شوم مه را مات شوم
غزا وشوه نه د ځان نه د جهان شوم
د کم ظرفو د یارۍ ګټه همدا وه
را غلم بېرته په خپل ځان باندې تاوان شوم
ستا د غېږې په خوشبو مې دې قسم وي
د سپرلي په ښایستونو بدګمان شوم
صدقه د عشق له پاکې رسوایۍ شم
د خپل شعر غوندې په هر چا باندې ګران شوم
بې ارزښته زمونږ ساندې شوې اجله!
څه بې درده زمانه کې غزلخوان شوم

اجل احمدزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

برندې سترګې ګرځه درنه ټيټې چرته نه شي
جار دې له تندي شمه که ګونځې يې اوبه شي
ستا د ګور بڼو په اتفاق ناسته ولاړه
ګورم، زړه کې وايم چې جرګه به پښتانه شي
مونږ څه يوو، خو خاورې يوو د بندو ورانو لارو
تا پسې خو بايد ګلابونه در کاږه شي
ما يوه خبره پټه کړې ده په رمز کې
وخت به د خبرو شي خبره به مې وشي
چرته کې به ستا د تو دې غيږې خوشبو مومي
چرته به سرې د ګل په پاڼو کې ويده شي
څه ناڅه پښتو له مينې ويستي يوو اوربښته
څه مينه سرشاره له پښتو نه په واته شي

مانو اوربښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ګُلروخ مې د درګاه نه په وتو شو
جنتي خوب مې تعبير د دوزخو شو
ذاهدان د فلسفو يې په نڅا کړل
د مطرب لاس کې رباب په غپيدو شو
چې خپل عقل يې دليل سره په شور شو
پيغمبر غوندې انسان په لړزيدو شو
د رب مينه چا کې چيرته وه سړيه
خو چې سترې په ګناه شو په سجدو شو
ټول ژوندون مې ستا له مخ نه صدقه شو
مات وجود مې درته ياره په رُکوع شو
په ګُناه کې مې خالق د ځان پيدا کړ
په ثواب کې مې ايمان د دوه پيسو شو
چې دې زيرې ورک شمال د مرګي راوړه
غم مې غم سره فلاح په ګډيدو شو

نظام الدين فلاح

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژوند به وبیلې سړیه بې قیمته
که خبر شوې د اشنا له خوږ صورته

سهار یو ماښام یې بل سره واعده وي
توبه ګار به شې د دوی له صداقته

لاندې باندې مې بې اوره سوزوې ته
نوم دې ورک شه له دنیا نه محبته

د ریا سجدې مې وړې تر دوزخونو
ستړی شوی یم له داسې عبادته

چې دیدار مې د خالق او دلبر نه وي
بې له دویه دې زه څه کوم جـــنته

کله کله زړه ته لار وکړي په سترګه
زه تر ېځار شم د سترګک له شرارته

چې د مینې اذانونه دې شروع کړل
دار قبول کړه د منصور غوندې حضرته

حضرت الله ذهين

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خوشبويي دې راخپرې له بدنه
چې هفت رنګه خال دې ايښی دی په زنه

تور ليوانان راپسې برګ برګ ځکه ګوري
ده د سپينې هوسۍ لور پر ما مئينه

په مسکا تنکي ګلونه لا ښه ښکاري
د غرور په ځای ناز وکړه کبرجنه

غرونه غرونه ښايستونه پيکه شوي
چې د ژوند مسته سندره د غمجنه

ترخه خوله به مې خوږه شي که تا ښکل کړم
مچۍ شات په خوله کې وړي د ګل له تنه

د غروب سورخي ته ترۍ نظر ناست يم
را يادېږي مې دا ستا اناري ونه

د نفرت په بدل مينه کړم محموده
ما بوسې دې هم اخستې له دښمنه

محمود باقر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بې کوره شي چې څوک په بې درکو پسې ګرځي
درانه خلق سپکېږي چې په سپکو پسې ګرځي

زما د قام د کومې بدبختۍ به درته وایمه
چې څوک را زلمي کیږي په ټوپکو پسې ګرځي

د زرکو د کوټترو ښکار د نورو مشغله شوه
زما د غرونو باز په توت خورو کو پسې ګرځي

بیا څوک د پښتنو د اتفاق سندرې وایي
دیوان یې د خوشحال په لاس خټکو پسې ګرځي

صلاح کوي جرګه کوي غونډېږي تندرونه
څوک جالې جوړوي ځان له په ډکو پسې ګرځي

د هغه غرسنۍ غړۍ مې هغسې په زړه ده
له هغسې مې فکر په کُنجکو پسې ګرځي

د ښکلو په سینو کښې بې غرضه زړونه ګوري
صابر بلا وهلی دی په ورکو پسې کرځي

صاحب شاه صابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو دم به ګران په ټول جهان شي چې پیسه پیدا کړي

بیا به د هر سړي جانان شي چې پیسه پیدا کړي

ورپسې زړه مه خوره د وخت ځامن همداسي وي تل

ته به له ځانه هم پرې ګران شي چې پیسه پیدا کړي

که ته جانان یاران دوستان غواړې چکرې غواړې

هله پوره به دې ارمان شي چې پیسه پیدا کړي

کم اصل خلک تل مدام د تلې وزن ګوري

دوی به هم ستا د ځنګ یاران شي چې پیسه پیدا کړي

نظیر صادقه ستا یاران او خپلوان ټول به درشي

ټول به په یو دوه کې حیران شي چې پیسه پیدا کړي

نظیر صادق

Habibi Media

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library